

have, men det er altså ikke det, lovgivningen går ud på lige nu.

Første næstformand (Birte Weiss):

Så en sidste runde korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Jeg må bede fru Anne Baastrup om at læse bemærkningerne til lovparagrafferne. Det er jeg nu sikker på fru Anne Baastrup har, men der er jo mange bemærkninger, og de koordinationsplaner kan faktisk vedtages, uden at patienterne har givet tilsagn; sådan står der i bemærkningerne til lovforslaget. Hvis der er kommet andre bemærkninger til, og hvis der er kommet et ændringsforslag, som ændrer forholdet, vil jeg hilse det meget velkommen, men sådan som jeg læser bemærkningerne, står der, at det kan ske mod deres vilje.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er bl.a. det, vi bruger udvalgsarbejdet til. Det kan godt være, fru Tove Fergo kun har læst bemærkningerne, men vi har brugt udvalgsarbejdet til at få præciseret med sorte streger, og jeg ved ikke hvad, at en koordinationsplan er et tilbud og kun et tilbud.

Første næstformand (Birte Weiss):

Ændringsforslag nr. 4 er hermed trukket tilbage.

Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslaget bortfaldet.

Peter Duetoft (CD):

Det er egentlig en pudsigt talerrækkefølge i dag. Vi startede et stykke nede, og det giver mig mindelser om tider tilbage, hvor jeg var medlem af et amtsråd.

I en periode rejste jeg spørgsmålet om behandling af sindslidende i det pågældende amt, og når vi drøftede det spørgsmål, gik to tredjedele af amtsrådet ud og røg.

Og når jeg så kom ud og spurgte, hvorfor de stod derude i stedet for at deltage i debatten, fik jeg svaret: Jamen du maler jo med en så bred pensel, at vi ikke kan bruge det til noget. I det efterfølgende amtsrådsmøde tog jeg igen sagerne op, men gjorde det med eksempler, og så gik de pågældende igen ud og røg, og så gik jeg ud og spurgte: Hvorfor ryger I nu? Jo, for nu kom-

mer du jo med enkeltteksempler, og dem kan vi ikke bruge til noget. Kendsgerningen var, at man ikke havde lyst til at diskutere de sindslidendes forhold.

Det er også lidt pudsigt at have oplevet for en halv times tid siden, hvor mange der stod i kø for at komme på talerstolen og blande sig i diskussionen om en motorvej i Vestjylland; der var ikke grænser for, hvor mange der gerne ville op og sige ord. Men så kommer vi til de sindslidendes forhold, og så oplever vi, at Socialdemokratiet ikke har nogen ordfører, at Det Konservative Folkeparti har en ganske kort bemærkning, og at partiet Venstre lader sig repræsentere af et æret medlem, som agter at stemme sammen med os andre imod sit eget parti. Jeg synes, det er en pudsigt måde at diskutere psykiatri på.

Så kan man argumentere med, at det jo kun er anden behandling. Jamen det er faktisk en kendsgerning, at der på bordet ligger en lang række ændringsforslag, der vedrører meget principielle spørgsmål og holdninger om forholdet til de sindslidende, og derfor havde det måske været rart i det mindste at høre de forskellige partiers begrundelser for ikke at kunne støtte dem. Men det kan jo være, man dækker sig, fordi man i virkeligheden godt kan se, at man er ude på glatis.

Psykiatrilovens formål det skal vel være at give retsgarantier og give sikkerhed for mennesker i en meget vanskelig situation. En psykiatrilov skal være en patientlov, ikke en systemlov, og den række ændringsforslag, CD er både lidt inspirator til og også medforslagsstiller til sammen med primært SF, har til formål at sikre, at standarden på de lukkede afdelinger rundt om i landet er acceptable.

Det er rigtigt, når regeringen siger, at den har lavet en økonomisk aftale med amterne, og den skal så køres igennem. Men en kendsgerning er det jo også, at den aftale ville kræve, at amterne selv lægger penge til, og det betyder, at skulle der i dette land være et amt, som ikke har lyst til at lægge penge til, bliver de forbedringer rent faktisk ikke til noget. Dette lovforslag giver ikke patienterne nogen garanti for, at standarderne holdes, og derfor er der et ændringsforslag om, at disse standarder skal stå i lovens tekst.

Det andet ændringsforslag går ud på at sikre, at mennesker ikke bare udskrives til ingenting. Man er meget optaget af udskrivningsaftaler, og hvad ved jeg, men det er altså en kendsgerning, at mennesker i dag – og også efter dette